

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Gołąb Stanisław

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2016 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Gołąb Stanisław	
6. LICZBA STRON/KART: 26		7. LICZBA SKANÓW: 26
8. DATA WYKONANIA: 2016	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

Matematyka

Do

Dziekanatu Wydziału Filozoficznego
Uniwersytetu Jagiellońskiego

w Krakowie.

Niniejszy podpisany uprasza o dopuszczenie go
do egzaminum doktorskiego z matematyki jako
przedmiotu głównego i fizyki jako przedmiotu po-
bożnego. Do prośby swej dołącza następujące za-
łączniki:

- 1) metrykę chrustu,
- 2) świadectwo dojrzałości,
- 3) absolutorjum
- 4) curriculum vitae
- 5) rozprawę doktorską
- 6) inne prace naukowe

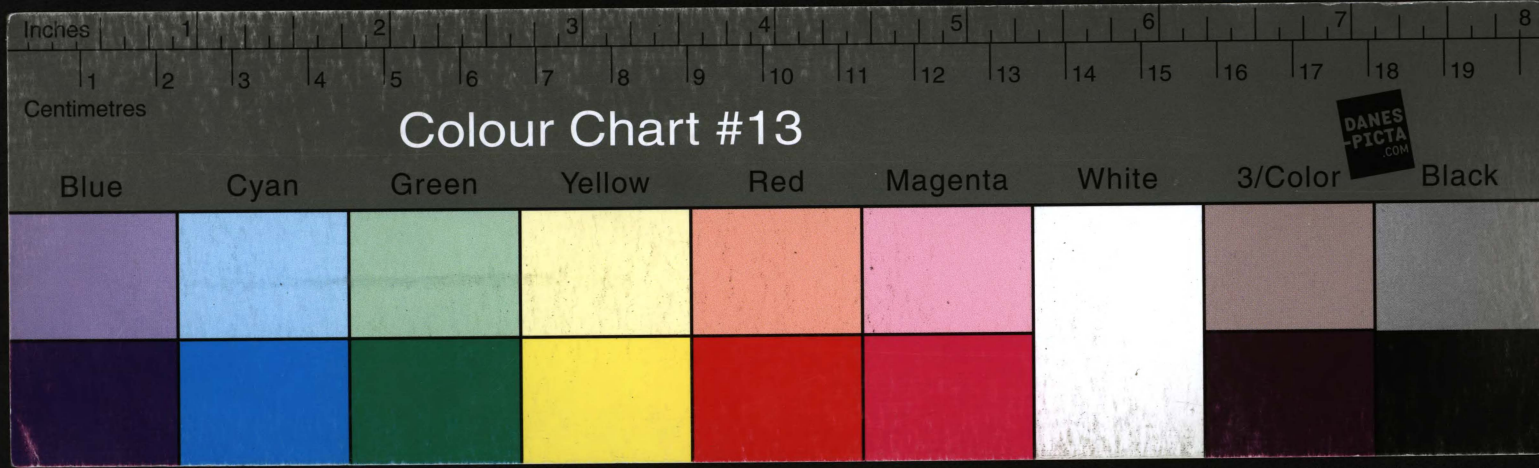
W Krakowie, 9. IX. 1930

Stanisław Gołąb,
kamieszkaty w Krakowie,
ul. Lenartowicza 12.

Potwierdzam wycofanie i odebranie:
załączników: 1) metryki chrustu, 2) świadectwa dojrzałości,
3) absolutorjum.

Kraków, 3.9.1931.

Stanisław Gołąb

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE.

L. 1993/30.

W Krakowie, dnia 9. września 1930 r.

JW Panom Profesorom:

drowi Zarembie

" Wilkoszowi

przesyłam podanie p. Stanisława

Gołąba z prośbą o wydanie

opinji na piśmie czy na podsta-

wie załączonej pracy można kandydata

dopuszczyć do rygorozów.-

Dziekan Wydziału filozoficznego:

Adyboni

Praceja obywatelska 22/1-1931.
Rektor: Prof. Latański
Dziekan: " Dylakowski
Pracownik: Zaremba

Curriculum vitae.

Jestem obywatelem polskim, narodowości polskiej, wyznania rzymsko-katolickiego, stanu wolnego. Urodziłem się w Travniku (dziśiera Jugosławia), dnia 26 lipca 1902 r. Do szkół chodziłem w Krakowie. Ukończyłem gimnazjum V^e w Krakowie, uzyskując w r. 1920 świadectwo dojrzałości. W latach 1920/21 - 1923/24 odbywałem jako słuchacz swobodny studia na wydziale filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, poświęcając się specjalnie studjom matematycznym. W r. 1923 otrzymałem świadectwo z egzaminu na Studium Pedagogicznem. W r. 1924 uzyskałem absolutorjum. W maju r. 1926 złożyłem części naukową egzaminu nauczycielskiego (z matematyki jako przedmiotu głównego i fizyki jako dodatkowego). W r. akad. 1922/23 pełniłem obowiązki zastępcy asystenta przy katedrze matematyki na Akademii Górniczej. Od roku 1923/24 do dnia dzisiejszego mam posadę asystenta przy katedrze matematyki (Prof. D. A. Hloborski) na Akademii Górniczej.

Od dawna postanowiłem poświęcić się pracy naukowej. Z inicjatywy i zachęty Profesora Hloborskiego wybrałem geometrię jako spe-

6
cjalności. Ogłosiłem kilka not, a mianowicie: a) O pewnych własnościach krzywych regularnych, Prace Akademii Górniczej, b) Un théorème sur le balayage, Fundamenta Mathematicae, c) Über ausgezeichnete Tangenten einer regulären Kurve, Mathematische Zeitschrift, d) Sur quelques points de la théorie de la longueur, Annales de la Soc. Pol. d. Math., e) Sur les transformations des ensembles rectifiables, Ann. d. l. Soc. Pol. d. Math.

W r. 1928 uzyskałem przy poparciu Prof. Floberskiego stypendjum z Wydz. Nauki Min. Wyrz. Rel. i Ośw. Publ. stypendjum na wyjazd za granicę. Studiowałem geometrię różniczkową u Prof. Schoutena w Delft (Holandia). W rezultacie tych studiów ogłosiłem pracę wspólną z Prof. Schoutenem pt. "Über projektive Übertragungen und Ableitungen" w Mathematische Zeitschrift. Później zacząłem pracować nad rozprawą doktorską.

Na rok akad. 1929/30 uzyskałem po raz drugi stypendjum na wyjazd za granicę z Funduszu Kultury Narodowej. Pierwsze trzy miesiące spędziłem znów w Delft. Ukończyłem swą rozprawę doktorską, która w jęz. niemieckim ukazała się w "Pracach Matematyczno-Fizycznych" pt. "Über verallgemeinerte projektive Geometrie".

Ponadto wykonaniem w Delft pracy, która
wspólnie z Prof. Schoutenem publikowaną
będzie w „Annali di Matematica” pt.
„Über projektive Übertragungen und Ab-
leitungen II”.

W następnych miesiącach studiowałem w Kry-
wie: rachunek absolutny u Prof. Bompiani-
ego i mechanikę relatywistyczną u Prof.
Levi-Civita. W rezultacie tych studiów od-
dałem już jedną pracę do druku, dwie in-
ne jeszcze nie są ukończone.

Ostatnie trzy tygodnie swych studiów za-
granicznych spędziłem w Pradze, informu-
jąc się prywatnie u Profesorów Berwald
i Elavaty'ego o najnowszych zagadnieniach
geometrii różniczkowej.

Po skończonym urlopie powracam z
powrotem na stanowisko asystenta mate-
matyki na Akademii Górniczej.

W Krakowie, 9 września 1930.

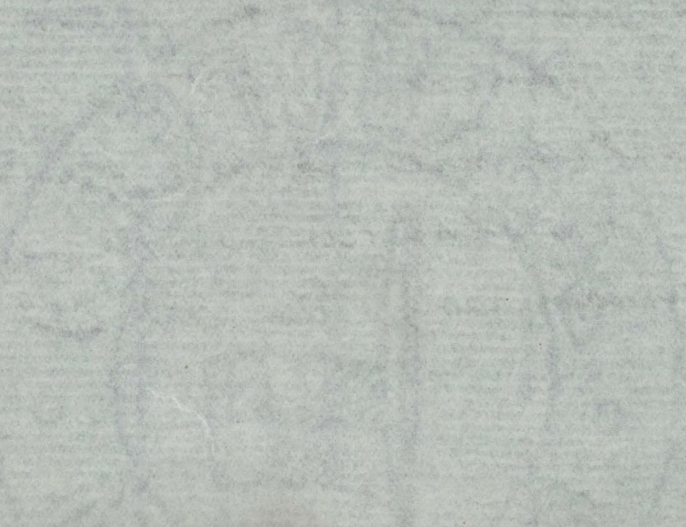
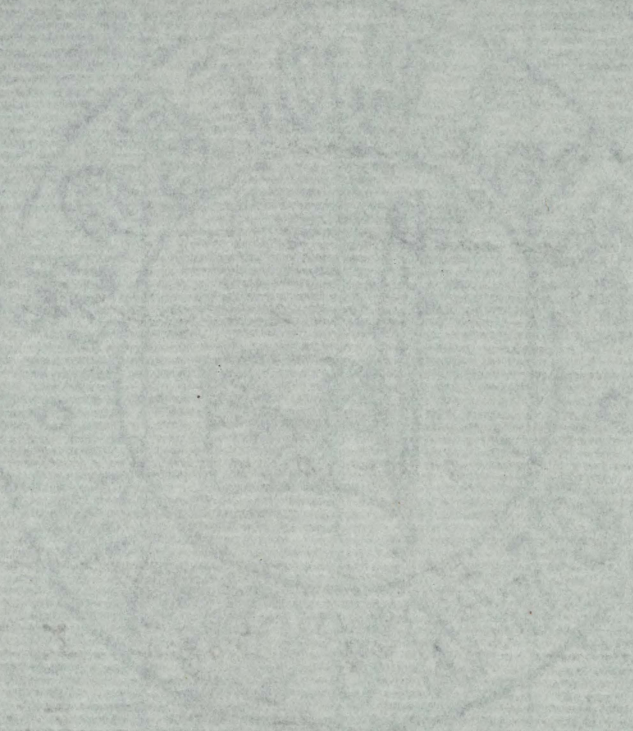
Stanisław Gołąb

Ocena pracy p. Stanisława Gołęba, z tytułu pracy
 » O uogólnionej geometrii rzutowej »
 i przedstawionej celom uzyskania Doktoratu Filozofji.

Główny cel pracy p. Gołęba, do omówienia której
 przystępujemy, polega na wyjaśnieniu stosunku
 w jakim znajdują się teoria E. V. Thomas'a i
 teoria Veblena z teorią, wyłożoną przez Cartan'a
 w rozprawie "Sur les variétés à connexion projective",
 która ukazała się w r. 1924-tym w "Bulletin de
 la Société mathématique de France". Cel powyższy
 został przez p. Gołęba osiągnięty w zupełności
 i ta okoliczność stanowi główną zaletę Jego
 rozprawy.

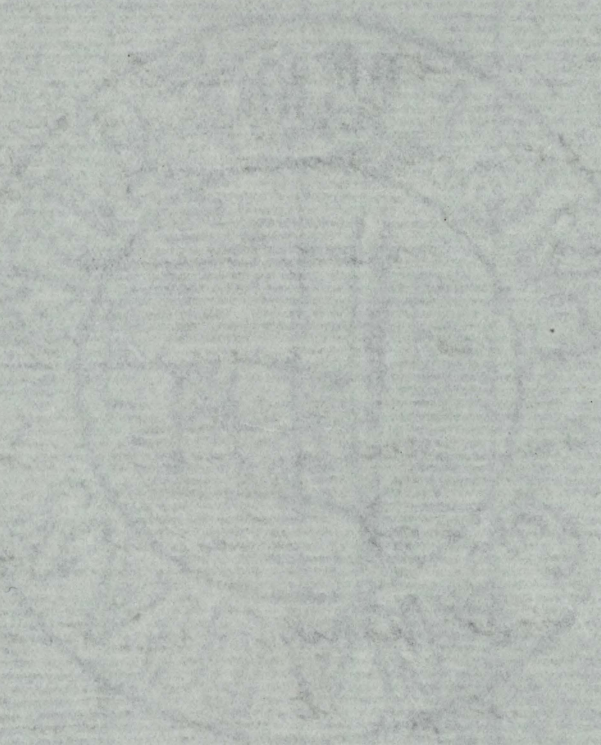
Cartan przyporządkowuje każdemu punktowi
 n -wymiarowej rozmaitości $\bar{X}_n$:

- 1° Przestrzeń rzutową, n -wymiarową P_n w której
 przyjmuje pewien układ współrzędnych jednorodnych.
- 2° Przekształcenie homograficzne nieskończone
 bliskie do przekształcenia identycznego, ustanawiające
 jedno-jednoznaczność odpowiedniość wzajemną pomiędzy

punktami przestrzeni rutowej P_n , przyporządkowanej
rozważanemu punktowi P przestrzeni $\bar{X}_n$, a punkta-
mi przestrzeni rutowej przyporządkowanej punktowi P'
przestrzeni $\bar{X}_n$, miejscem bliskim do punktu P ;
Cartan przyjmuje, że współczynniki powyższego
przekształcenia homograficznego są funkcjami
liniowymi tych n miejscem małych ele-
mentów, które określają punkt P' skoro punkt P
jest określony.

Cartan rozważa nie tylko stosunki wzajemne
współrzędnych jednorodnych punktu przestrzeni rutowej P_n ,
lecz także i same układy wartości tych współrzędnych
i przez to przyporządkowuje, co prawda niejawnie,
każdemu punktowi przestrzeni $\bar{X}_n$ n -wymiarowej
 $\bar{X}_n$, prosta przestrzeni rutowej P_n , jinne przestrzeń
afinarną $(n+1)$ -wymiarową, ^{(którą oznaczamy przez} A_{n+1} . P. Gołęb,
podobnie jak Cartan, niejawnie tylko rozważa
przestrzenie; które oznaczyliśmy przez A_{n+1} , ale
przez bliższe opracowanie teorii tych przestrzeni
u zupełnia teorii Cartan'a i wprowadza
pojęcia punktów kontrwariantnych i kowariantnych,
półwariantnych w przestrzeni A_{n+1} .

Cartan określa w przestrzeni rutowej P_n ^(bardzo) pewien szczególny układ współrzędnych, a p. Golȓb rozwarę troch, ogólniejszy układ współrzędnych w tych przestrzeniach tej przestrzeni, układ zawierający nieoznaczoną stałą c i redukujący się do układu, przyjętego przez Cartan'a, przy $c=1$.

P. Golȓb wykazuje, że w razie przyjęcia $c =$

$$c = -\frac{1}{n+1},$$

kotrawariantne i kowariantne punkty przestrzeni A_{n+1} zlewają się z ^{odpowiednio} elementami, wprowadzonymi przez Thomas'a pod nazwą wektorów rutowych kontr- i kowariantnych, a przy $c=1$, - z elementami, wprowadzonymi pod temis nazwą przez Veblen'a.

Ża okoliczność, że wartości stałej c interweniują w powyższym wyniku pracy p. Golȓba, stąd pochodzi, że elementy, wprowadzone jużto przez pod nazwą wektorów jużto przez Thomas'a, jużto przez Veblen'a posiadają właściwie charakter wektorjalny tylko w odniesieniu pewnej szeregowej grupy przekształceń rozmaitości, w której są położone.

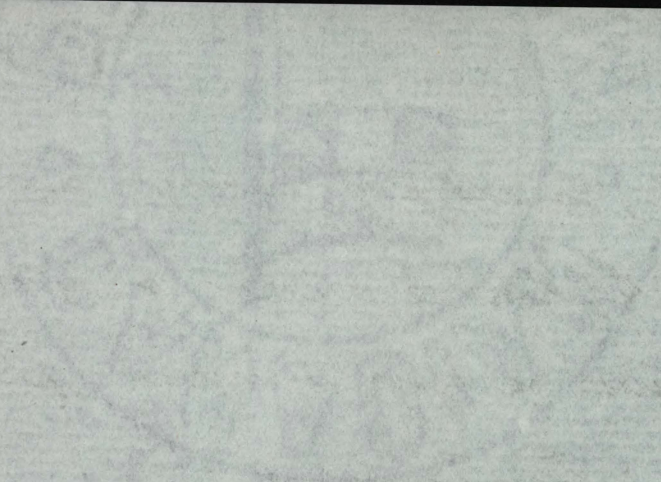
Prócz powyższego podstawowego wyniku, praca p. Golȓba zawiera definicje nowych niektórych

15

nowych pojęć, do których należy n.p. intuicja pochodna punktowości o wadze II, określona w §4 str. 39, oraz spora ilość nowych twierdzeń, podanych przeważnie w ostatecznych czterech paragrafach.

Omówiona praca oraz inne prace p. Gołsba, dotyczące do Jego podania świadectwa o obywatelskich wiadomościach autora w zakresie tej odnośnego działu geometrii oraz o Jego udziałem do badawczych pracy naukowej. Z drugiej jednak strony redakcja pracy, której niniejszy referat jest poświęcony, ~~nie~~ pozostawia bardzo wiele do życzenia. Wskaz. n.p., ~~na~~ ~~art. na str. 20~~ Definicja "punktowości", podana przez p. Gołsba ~~na str. 1~~ w §1 na str. 20-tj nie w necessaryści nie określa, bo nie zawiera żadnej nawet wzmianki o umowach, które należy przyjąć, aby owca Definicja istotnie coś określała, a które są dopiero pod wypowiedziane w ciągu §2-go. Na początku §2-go str. 21 czytamy, że liniowe przesunięcie punktowości dane jest za pomocą równań (31), gdy w necessaryści to przesunięcie punktowości dane jest równaniami, które otrzymujemy, przyrównując do zera prawe

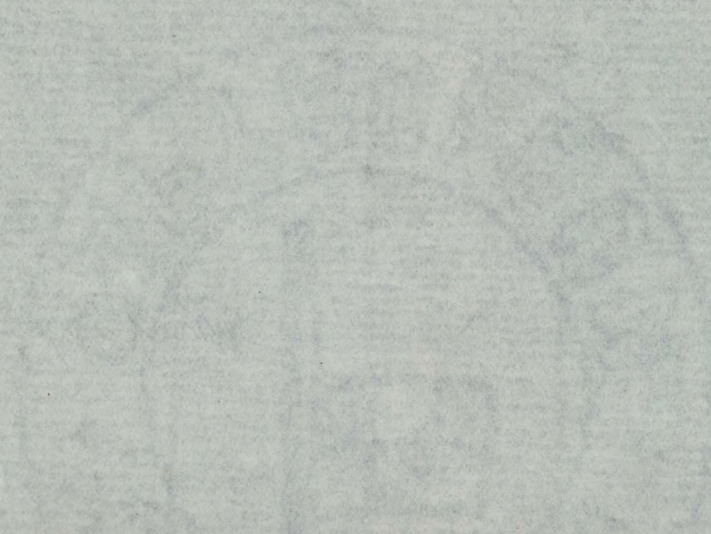
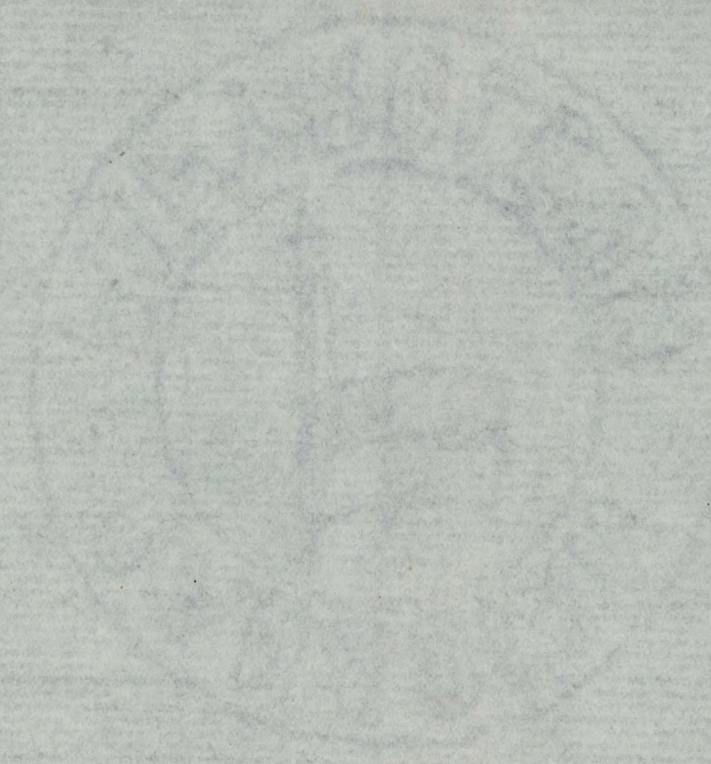
17
5

strony równań (31). Poprzedzając na dwóch poprzednich przykładach, zaznaczymy tylko jeszcze, że zebranie określeń ~~oznaczeń~~ ^{oznaczeń} w dość długim rozdziale wstępnym nie było szczęśliwym pomysłem: nie mówiąc już o tem, że nie wszystkie definicje są tam ~~dobrze~~ jasno sformułowane, praca bardzo zyskałaby na jasności, gdyby pierwotna większość oznaczeń była określona w tekście pracy, tam gdzie zachodziłaby potrzeba oznaczenia te wprowadzić; ^{warto dodać, że} w takim razie autor nie byłby narażony na zapomnienie, iż jakiegos symbolu w danym rozdziale, poświęconym oznaczeniom, nie zdefiniował i nie wprowadziłby symbolu jakim jest E_m bez żadnej definicji.

Ostatecznie sądzę, że, pomimo wad w redakcji, wad bardzo zrozumiałych z uwagi na szeregowe trudności, z któremi połączony jest wykład przedmiotu rozprawy p. Gołba, sądzę, że, na podstawie zalet tej pracy, uwiarygodnionych wyżej, należy urnać niniejszą pracę jako symulację zadość w zupełności wymaganiom, którym winna osiągnąć zadość rozprawa doktorska.

S. Laremba

Kraków, 15/XII 1930

Ocenę pracy p. Steinitza Gołgo
"O nożkowej geometrii nutowej"

Wzrost silny rozwój geometrii nutowej
dotyczy się od momentu jej pierwszego
prace dla ogólnej nutowej geometrii nutowej
wyminiętych nutowych prace przedwzrostu Lewi-
Civita i Ricci-Curbastu w most w ty goły i
matematyki tak wiele reguła nutowej, że
zrozumiałe go były stało się przedawie nute-
rycja w nutowych specjalnych wypadkach
i od czasu czasu nutowej geometrii nutowej
nutowej, Ale prace nutowej nutowej goły stała
nutowej nutowej reguła nutowej w nutowej
odwrotności nutowej nutowej typie geometrii
i nutowej nutowej nutowej specjalnych typie.
Prace nutowej nutowej nutowej nutowej
w nutowej geometrii nutowej nutowej nutowej
nutowej odwrotności nutowej geometrii nutowej
nutowej i nutowej nutowej nutowej do nutowej
w nutowej nutowej nutowej nutowej nutowej.

INSTITUT MATEMATYCZNY U. J.
KRAKÓW, UL. GÓRBA 12

Wzrosty i cięgielności
wzrostu i cięgielności

Wzrosty i cięgielności
wzrostu i cięgielności

Wzrosty i cięgielności
wzrostu i cięgielności

Wzrosty i cięgielności
wzrostu i cięgielności

Wzrosty i cięgielności
wzrostu i cięgielności

Wzrosty i cięgielności
wzrostu i cięgielności

Wzrosty i cięgielności
wzrostu i cięgielności

Wzrosty i cięgielności
wzrostu i cięgielności

Wzrosty i cięgielności
wzrostu i cięgielności

INSTYTUT MATEMATYCZNY U. J.
KRAKÓW, UL. GOŁĘBIA L. 20

Do tego też prosiłem pana p. St. Gołbca, który
razem jest z głowie ustaleniem wyprawy między
geometrią matematyczną w oparciu o Veblen, a także w oparciu
o Thomasa — Rozwiązanie naszego problemu Weyla
poupyły i koryguje z idej Cartana i Schütte...
Drugim obrotu uwagi o autorze zaminurowy
wresty o ocenę post. Zuremby pominąć — zresztą p.
wraz z prof. Zuremby pewne redakcyjne niedociąganie
które jednak i tak nie mogło przeszkodzić,
wraz z prof. Gołbca z wariant, oryginalny
i niepełni odpoślednie jako jeden z. Ktorka.

P. A. S. W. Willems

Kraków. 6 I 1931.

INSTITUT MATEMATYKI
KRAKOW UL. GOLUBIA 4

L. 110/31

PROTOKÓŁ

dwu-godzinne rygorozum z matematyki i fizyki z p. Stanisławem G O Ł Ą B E M, odbytego dnia 15. stycznia 1931 r.

O b e c n i:

Przewodniczący: Dziekan prof.dr. Dyboski

Egzaminatorowie: " " Zaremba
 " " Zakrzewski
 " " Wilkoś

Egzamin rozpoczął o godz. 4 prof.dr. Zakrzewski i egzaminował do godz. 4.30 następnie egzaminował prof.dr. Zaremba do godz. 5.15 w końcu egzaminował prof.dr. Wilkoś do godz. 6.

komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za: celujący

d. j. w.

R. Dyboski
R. Zakrzewski
S. Zaremba
W. Wilkoś

Zgodnie z rozprawą m. in. L.

L. 853/31

25

PROTOKÓŁ

jedno-godzinne rygorozum z filozofji z p. Stanisławem GOŁABEM,
odbytego dnia 25. kwietnia 1931 r.

O b e c n i:

Przewodniczący: Pro-Dziekan Prof.dr. Kreutz

Egzaminatorowie:

" " Rubczyński

" " Heinrich

Egzamin rozpoczął o godz. 9 Prof.dr. W. Heinrich i egzami-
nował do godz. 9 $\frac{1}{2}$ następnie egzaminował Prof.dr. Rubczyński
do godz. 10 $\frac{1}{2}$

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za: celujący

d. j. w.

Pro. Dziekan

St. Kreutz

Rubczyński

Heinrich

